

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

Έγεννήθη τὸ ἔτος 1905. Διπλωματοῦχος Πολιτικός Μηχανικός Ὁμοσπονδιακοῦ Πολυτεχνείου Ζυρίχης - Ἑλβετία — 1929. Μηχανικός Ὑδραυλικῶν Ἔργων Στρυμόνος 1930 - 35.— Ἀρχιμηχανικός τῆς Α.Ε. «Ἔργα Θαλάσσης», 1936 - 38. Διευθύνων Σύμβουλος τῆς Ἀνάνομου Γενικῆς Ἐταιρίας Τιμημένων «ΗΡΑΚΛΗΣ-ΟΛΥΜΠΟΣ» ἀπὸ τοῦ 1939 καὶ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἀπὸ τοῦ 1959. Σύμβουλος τῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἐταιρίας «ΑΣΤΗΡ» ἀπὸ τοῦ 1947 καὶ Ἀντιπρόεδρος ἀπὸ τοῦ 1964. Σύμβουλος τῆς Ἐταιρίας Χημικῆς Βιομηχανίας ἀπὸ τοῦ 1940 καὶ Ἀντιπρόεδρος ἀπὸ τοῦ 1958. Πρόεδρος Δ.Σ. καὶ Διευθύνων Σύμβουλος τοῦ Ὁργανισμοῦ Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως 1960-62. Ἀντιπρόεδρος τῆς Α.Ε. Ἀλουμινίου τῆς Ἑλλάδος 1960-62. Σύμβουλος τῶν Ἑλληνικῶν Ναυπηγείων 1958 - 59. Σύμβουλος τῆς Ἐταιρίας Θεδῶν 1939 - 64. Μετέσχε τῆς Διεθνούς Διασκέψεως Ἐργασίας εἰς Γενεύην 1947-48, τῆς Διασκέψεως Ἐργοδοτῶν εἰς Παρίσι-ους 1957 καὶ τῆς Διεθνούς Βιομηχανικῆς Διασκέψεως εἰς Ἅγιον Φραγκίσκον 1957 καὶ 1961 καὶ 1965. Μέλος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος, τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων, τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, Ἑλληνικοῦ Συνδέσμου Ὑλικῶν Κατασκευῶν, Societe des ingenieurs civils de France, Paris, France, American Society for Testing Materials, Philadelphia Pa., U.S.A., Fellow American Society of Civil Engineers, New York, U.S.A., American Road Builders Association, Washington D.C., Μέλος τοῦ National Industrial Conference Board, N. Y., U.S.A., Πρόεδρος τῶν Φίλων τοῦ Μουσείου Μπενάκη. Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν Σύλλογον Ἀποφοιτῶν Ὁμοσπονδιακοῦ Πολυτεχνείου Ζυρίχης. — Μέλος τῆς Ἀθηναϊκῆς Λέσχης, τοῦ Ὁμίλου Ἀντισφαιρίσεως, τοῦ Βασ. Ναυτικοῦ Ὁμίλου, τῆς Union Interallitee-Paris. Κατέχει τὴν Ἀγγλικήν, Γαλλικήν, Γερμανικήν, Ἰταλικήν, Ρωσικήν.

Ἔργοστάσιον Τιμημένων «ΟΛΥΜΠΟΣ» Βόλου.

ΓΙΑΤΡΟΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗ Φιλολόγου

Ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ἀκόμη φημίζονταν οἱ Θεσσαλοὶ γιὰ τὶς ἰατροσοφικὰς τοῦ ἐπιδόσεις. Θεσσαλικὰς ἐξ ἄλλου ἦσαν μερικὲς φυσιογνωμίες τῆς ἰατρικῆς μυθολογίας, ὅπως ὁ Ἀσκληπιός, ὁ Μαχάων, ὁ Χείρων Κένταυρος, ὁ Ποδαλείριος κλπ. Στὸ μεσαίωνα καὶ στὰ χρόνια τῆς τουρκοκρατίας ἡ παράδοση τῆς λαϊκῆς ἰατρικῆς κρατήθηκε ζωντανὴ καὶ ἀδιατάρακτη. Ἀρκετὸ ἐνδιαφέρον, διαφωτιστικὸ γιὰ τὴν λαϊκὴν ψυχολογίαν καὶ τὴν πνευματικὴν στάθμην τῆς ἐποχῆς τῆς δουλείας, παρουσιάζουν τὰ χειρόγραφα συνταγολόγια. Ἀπὸ ἓνα τέτοιο, ποῦ τὸ ξεφύλλισα τὸ καλοκαίρι τοῦ 1960 στὸ μοναστήρι τῆς Ὀλυμπιότισσης, παρουσιάζω μερικὰς ἀνέκδοτες θεραπευτικὰς ὁδηγίας, ποῦ σχετίζονται νὲ τὴ γυναίκα καὶ τὰ προβλήματα τῆς. Καὶ πρῶτα-πρῶτα μερικὰς συνταγὰς, ποῦ ἀφοροῦν τῇ μάννῃ:

»Περὶ τοῦ κλαίειν παιδί.

Κόψε ἀπὸ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς τοῦ παιδιοῦ καὶ κάπνισέ το καὶ πλέον δὲν κλαίει.

»Εἰς παιδὶν ὅταν δοντιάζη

Μυελὸν ἀπὸ κεφαλῆς Λαγαοῦ τρίψον τοὺς ὀδόντας τοῦ παιδιοῦ. Δοκιμῶν ἕτερον: Τὸ κοράλλι νὰ τὸ βαστᾷ τὸ παιδί εἰς τὸ στόμα του, φυτρῶνον εὐκόλα καὶ δὲν ἔχουν πόνους.

»Εἰς βῆχα παιδιοῦ θηλάζοντος.

Βούτυρον καὶ σκόρδον τηγάνισον καὶ ἄς τρώγη ἡ μάννα τοῦ παιδιοῦ

»Εἰς παιδῖον ὅπου κλαίει τὴν νύκτα καὶ φοβάται.

Χελιδονίου φωλεᾶν ἔπαρε, πλύνον μὲ νερόν, ἔπειτα κέμε τὴν κάρβουον, τρίψον καὶ πότισον τὸ παιδίον.

»Περὶ παιδῖον μικρὸν ὅπου δὲν κοιμάται:

Ἐπαρε τὸ δέρμα τοῦ ὀφιδίου, κάψε το εἰς τὰ κάρβουνα, κάμε τὸ στάκτη καὶ μάλαξέ το μὲ παλαιὸν κρασὶν καὶ χρεῖ τὴν μύτην του καὶ μετὰ ταῦτα τοῦ ἔρχεται ὕπνος καὶ κοιμάται.

Νὰ καὶ λίγες πρακτικὰς γνώσεις, ποῦ σχετίζονται μὲ τὸ νοικοκυροῦ:

»Εἰς τζακιμένον ἀγγεῖον νὰ τὸ κολλήσης:

Λιβάνι, μαστίχη καὶ κηρί· αὐτὰ ἀνάλυσέ τα εἰς τὴν φωτίαν καὶ κόλλησε τὸ ἀγγεῖον καὶ θαυμάσης:

»Διὰ νὰ καθαρίσης κανδηλιέρα:

Σφουγγισέ τα καλά, ἔπειτα τρίψε τα μὲ νεράντζι ἢ μὲ ξύδι· ἔπειτα νὰ τὰ σφουγγίσῃς μὲ πανὶν καλά· εἶτα νὰ τὰ βράσῃς μὲ ὀλίγον ἄλας καὶ πάλιν νὰ τὰ σφουγγίσῃς· ἔπειτα νὰ καύσης φτερά καὶ μαλλὶ νὰ τὰ καπνίσῃς καὶ γίνονται ὡς χρυσᾶ.

»Διὰ νὰ ἐβγάλης μελάνην ἀπὸ τζόχα:

Ὀνον ἀρσενικοῦ παιδιοῦ ζεστὸ νὰ τὸ πλύνῃς καὶ ὕστερον μὲ νερόν.

»Διὰ νὰ βγάλης λάδι ἀπὸ χαρτί:

Ψιμμύθι καὶ ρινίσματα κοκκάλων ἔνωσον, τρίψε ἄνωθεν καὶ γίνεται ὡς πρῶτον.

Ἀκόμη μερικὰς ἰατροσοφικὰς συνταγὰς, ποῦ σίγουρα θὰ ἐνδιαφέρουν ὅλες τὶς γυναῖκες, μὴ καὶ σχετίζονται μὲ τὴ σύμφυτη στὴ φυσικαία φύση φιλαρέσκεια:

»Ὅταν πέφτουν τὰ μαλλία ἢ τὰ φρύδια:

Πότισον στάκτην, περιστερὰς κόπρον καὶ πλατάνου ρίζαν.

»Εἰς πιτυρίδαν:

Κρίνου φύλλα κοπάνισον καὶ μὲ τὸν ζωμόν αὐτοῦ ἄλειψε τὴν πιτυρίδαν καὶ ὠφελεῖται.

»Περὶ καθαρισμοῦ ρύπου ὄψεως (=προσώπου):

Πτελεᾶς τὰ δροσερὰ φύλλα βεβρασμένα καὶ νιπτόμενος τὸ πρόσωπον ὠφελεῖται.

»Εἰς πανάδες:

Τῆς τουρνιάς τὴν ρίζαν κοπάνισον καὶ ἔνωσον μετὰ μέλιτος καὶ ἄλειψε τὰς πανάδες καὶ χάνονται. Ἔτερον: Τὸ ρόβιν ἄλεσμένον καὶ μετὰ μέλιτος ἐπιτιθέμενον ὠφελεῖ.

»Περὶ λεύκωσιν δοντιῶν

Τοῦ ἐλάφου τὸ κέρατον καῦσον, ποίησον στάκτην καὶ τρίψον τοὺς ὀδόντας καὶ λευκανθήσονται. Ἔτερον: Ἄλας καὶ μαστίχη τρίψον καὶ κάμε τα ὡς ἄλευρον καὶ τρίψον τοὺς ὀδόντας καὶ λευκανθήσονται.

»Χειλέων σκάσιμον.

Κοπάνισον μαστίχη καὶ κηκίδια καὶ ρετζίνιν καὶ τῆς κερασιᾶς τὸ δάκρυον καὶ χήνας ξύγκι, κοπάνισέ τα ὁμάδι, ἄλειψε τὰ χεῖλη καὶ ἐν ταῦτῳ ὑγιαίνου.

»Διὰ νὰ κάμῃς χεῖλη κόκκινα.

Τρίψον μὲ φλοῦδαν καρυδέας καὶ γίνονται.

Τέλος, νὰ καὶ κάτι γιὰ τὶς ἀτεκνὲς γυναῖκες:

»Περὶ γυναικὸς ὅπου δὲν κάμνει παιδία.

Εἰς 40 ἡμέρας νὰ πίνῃ καθ' ἡμέραν θερμὸζάχαριν καὶ κατόπιν νὰ τρώῃ ἓνα αὐτὸ ψημένον ρουφηκτόν, καὶ ἄντις ἄλας νὰ βάνῃ τεῖαφι τριμμένον, νὰ τὸ ἀνακατῶνῃ καὶ νὰ τὸ ρουφᾷ μετὰ τὴν θερμὸζάχαριν.